

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 37. Legati in Normannia non recipiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

nales. Obstrepentibus vero Cancellarii Sæcul. XII.
 nunciis Papam non respondit. Sed illa nocte A.C. 1192.
 Papam adeunt, exprobrant, quod publice a se factum publice negasset, memo-
 rant, quot obsequia ei Dominus ipsorum
 Cancellarius præstisset, & per bono-
 rem Ecclesiæ Romanae ac proprii nominis
 gloriam obtestantur, ut testimonium præ-
 beret veritati. His monitis expugnatus
 Papa altera die in Consistorio, Cardinali-
 bus, Clericis populoque præsentibus dixit:
 Fratres mei! confiteor, quod in Episco-
 pam Eliensem ejusque Nuncios graviter
 peccaverim. Nam in memoriam rediit,
 quod epistolæ, quibus sententiam excom-
 municationis in Comitem Moretonii,
 Archiepiscopum Rotomagensem ipsorum-
 que consciens confirmavi, meo jussu missæ
 fuerint; eas bodieque confirmo, voloque,
 ut, quibus imperatum est, injuncta exe-
 quantur. Talis est epistola, quam Le-
 gati ipsius ad Archiepiscopum Rotoma-
 gensem dederunt.

§. XXXVII.

Legati in Normannia non recipiuntur.

Itaque Cœlestinus Papa hoc anno mil *Reg. p. 720.*
 lesimo centesimo nonagesimo secundo *J. Bromt.*
 duos Cardinales, Sacrae Sedis Legatos, *p. 1238.*
 Octavianum Episcopum Ostiensem, &
 Jordanum Abbatem Fossæ novæ, Pres-
 byterum tituli S. Anastasie, in Norman-
 ia

Sæcul. XII. niam misit, causam inter Cancellarium
A.C. 1192. Guilielmum Episcopum Eliensem &

Gualterium Episcopum Rotomagensem
composituros. Sed ecce, cum ad urbem
Gisortium pervenissent, Equites arcis
præsidiarii, & cives, jubente Normannia
Prætore, intraturis clausas portas ob-
jecerunt, quod dicerent, Regem Richar-
dum a pia peregrinatione necdum re-
diisse, & abeuntem Legatos Sacræ Se-
dis se absente recipiendi licentiam non
dedisse, quamvis tutelæ Summi Ponti-
ficiis omnes suas Ditiones commisisset.
Respondebant Cardinales, ad pacem re-
ducendam se venisse; sed nec preces
profuere nec minæ, quippe armatorum
vi ad viam, qua venerant, relegendam
compulsi sunt. Cardinalis Octavianus
Normanniam Interdicto adstrinxit, &
Prætorem excommunicationis sententia
feriit, at Cardinalis Jordanus, Richardi
Regis amantissimus, nullam Censuram
protulit. Cum hæc in Angliam delata
fuissent, Regina Eleonora, Joannes Co-
mes, Archiepiscopus Rotomagensis, alii-
que Reipublicæ Præfecti, Hugonem Epi-
scopum Dunelmensem in Normanniam
mittunt, qui Censuras aboleri, & con-
gruum honorem Legatis exhiberi cura-
ret. Hugo itaque in Franciam devectus
Lutetiam venit, ubi cum Cardinales
habuisset, exasperatorum animos delini-
vit,

vit, multoque labore & industria effecit, Sæcul. XII.
ut promitterent, Episcopum Ostiensem A. C. 1192.
reos a Censura Ecclesiastica absoluturum,
posita conditione, si Prætor, consciique,
jurarent, se se Ecclesiæ Judicio subjectu-
ros esse, in causa injuriæ Cardinalibus
illatæ, & ille permitteret, eos libere
Rotomagum pergere non ut Cardinales,
sed ut advenas & extraneos, adjecta &
alia conditione, ut nempe Clerici Nor-
manniæ proficiscentibus sumtus ad de-
cem dies, quinquaginta viris & equis
quadraginta sustentandis necessarios,
suppeditarent. His pactis condicebant,
se pacem inituros, Episcopo Dunelmensi
& Decano Rotomagensi arbitris. Verum
quia Prætor eo adduci non potuit, ut
Legatos, sine Regis licentia, Norman-
niam attingere pateretur, non sublatis
Censuris reversi sunt, quamvis eos Epi-
scopus Dunelmensis Veselium usque ob-
sequii causa comitaretur. At Papa Cardi-
nales Interdictum solvere jussit, ac pe-
dem in Normanniam inferre vetuit.

§. XXXVIII.

S. Albertus Episcopus Leodiensis.

Rudolphus Episcopus Leodiensis a sacra Ægyd. de
profectione reversus, cum prope- Episc. Leod.
diem in domum suam perventurus esset, c. 56. Ec.
quinta Augusti, anno millesimo centesimo
nonagesimo primo, veneno necatus est.

T 5

In